

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 365/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť A. Š., P., zastúpenej advokátom JUDr. F. K., P., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 61/2010 z 13. júla 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Š. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2010 doručená sťažnosť A. Š., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. F. K., P., v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v

Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Co 61/2010 z 13. júla 2010 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že „*V právnej veci sťažovateľky (žalobkyne) A. Š. proti žalovaným 1. P. v P., 2. Mesto P., zast. P. a P., Advokátska kancelária, o náhradu škody z ublíženia na zdraví a prísl., Okresný súd v Prešove uznesením sp. zn. 11 C 321/2008-190 zo dňa 9. 3. 2010 zastavil konanie voči žalovanému v 2. rade a zaviazal sťažovateľku nahradiť tomuto žalovanému trovy konania vo výške 1.177,38 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.*

Proti rozhodnutiu súdu I. stupňa sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove bez nariadenia odvolacieho pojednávania uznesením sp. zn. 1Co 61/2010 zo dňa 13. 7. 2010 rozhodol tak, že zmenil uznesenie súdu I. stupňa vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému v 2. rade prisúdil náhradu trov I. stupňového konania vo výške 713,69 Eur...

Nepriznal účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania.

Oba všeobecné sudy svoje rozhodnutie o trovách konania subsumovali pod ustanovenie § 146 ods. 2 (druhá veta) OSP, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy, ako § 150 OSP.“.

Podľa sťažovateľky nemožno trovy konania priznané uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 61/2010 z 13. júla 2010 považovať za účelne vynaložené, keďže Mesto Prešov ako žalovaného v 2. rade (ďalej len „žalovaný v 2. rade“) v konaní zastupovala advokátska kancelária, ktorá mu poskytuje právne služby na základe paušálnej odmeny, a súčasne žalovaný v 2. rade má zriadené vlastné právne oddelenie pozostávajúce zo šiestich zamestnancov s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorí ho mali v konaní zastupovať. Keďže neexistoval dôvod, aby žalovaný v 2. rade využíval právne služby advokátskej kancelárie, nemohol byť podľa sťažovateľky splnený ani predpoklad účelnosti trov konania podľa § 149 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS78/03 z 9. septembra 2004, podľa ktorého „všeobecný súd neporuší základné právo na

právnú pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažuje za účelne vynaložené“.

Sťažovateľka tiež argumentovala, že krajský súd rozhodol o náhrade trov na preddavok na znalecké dokazovanie predčasne, keďže konanie o náhradu škody nie je dosiaľ právoplatne skončené.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn.: ICo 61/2010 uznesením zo dňa 13. 7. 2010 porušil základné právo A. Š. na spravodlivý proces zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základné právo na právnú pomoc a rovnosť v súdnom konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR.

3. Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. ICo 61/2010 zo dňa 13. 7. 2010 a vec vracia v rozsahu zrušenia Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia A. Š., ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi sťažovateľky advokátovi JUDr. F. K., P. vo výške 303,31 Eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podstatou sťažnosti je nesúhlas sťažovateľky s právnym posúdením účelnosti priznaných trov právneho zastúpenia, ktoré je zviazaná uhradiť na základe uznesenia krajského súdu advokátskej kancelárii, ktorá je za poskytované právne služby odmeňovaná paušálne, a tiež dôvodu, že žalovaný v 2. rade má podľa nej k dispozícii niekoľko zamestnancov s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorí ho mohli v konaní zastupovať. Súčasne sťažovateľka považuje priznanie náhrady trov na preddavok na znalecké dokazovanie za predčasné, keďže konanie o náhrade škody nie je dosiaľ právoplatne skončené.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Okresný súd Prešov (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 11 C 321/2008 z 9. marca 2010 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) zastavil konanie proti žalovanému v 2. rade z dôvodu späťvzatia žaloby sťažovateľkou a zaviazal ju zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v sume 1 177,38 € na účet jeho právneho zástupcu. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého žalovanému v 2. rade prislúcha náhrada trov konania, keďže zastavenie konania zavinila sťažovateľka.

Proti uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, a to len proti výroku o trovách konania, pričom poukázala na splnenie podmienok uvedených v § 150 ods. 1 OSP na nepriznanie uplatnenej náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa (zlý zdravotný stav, nepriaznivá sociálna situácia) na jej strane, ktoré mali byť okresným súdom pri rozhodovaní zohľadnené.

Krajský súd preskúmal odvolanie sťažovateľky v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 OSP a svojím uznesením zmenil uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému v 2. rade priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 713,69 €, teda aplikujúc § 150 ods. 1 OSP znížil trovy právneho zastúpenia u žalovaného v 2. rade na polovicu.

Zo sťažnosti, z odvolania proti uzneseniu okresného súdu ani z uznesenia krajského súdu nevyplýva, že sťažovateľka uplatnila námietky uvedené v sťažnosti doručenej ústavnému súdu aj v konaní pred krajským súdom.

Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už uviedol, že z princípu subsidiarity vo vzťahu ústavného súdu k všeobecným súdom v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde tiež vyplýva, že v prípade konania pred všeobecnými súdmi musí sťažovateľ ochranu svojich základných práv a slobôd vrátane argumentácie s tým spojenej uplatniť najskôr v tomto konaní a až následne v konaní pred ústavným súdom. Pokiaľ sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, avšak nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc (III. ÚS 135/03, III. ÚS 90/03).

Na tomto základe ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu nedostatku svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2010